

Cristina Andone

Bach și orga fermecată

Ilustrații de
Adriana Gheorghe, Sebastian Oprea și Thea Olteanu

*Pentru Bibița, cu recunoștință
C.A.*

Text: Cristina Andone

Ilustrații: Adriana Gheorghe, Sebastian Oprița, Thea Olteanu

Design: Adriana Gheorghe

Copertă: Adriana Gheorghe, Sebastian Oprița

Redactor: Laura Câlțea

Lector: Irina Cerchia

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ANDONE, CRISTINA

Bach și orga fermecată/ Cristina Andone;
il. de Adriana Gheorghe, Sebastian Oprița, Thea Olteanu. -
București : Nemira Publishing House, 2018
ISBN 978-606-758-963-4

I. Gheorghe, Adriana (il.)

II. Oprița, Sebastian (il.)

III. Olteanu, Thea (il.)

821.135.1

© Nemira, 2018

Tipărit la Radin Print,
prin reprezentantul exclusiv pentru România

 Colours
www.4colours.ro

Să-l cunoaștem pe Bach

Bach este spiridușul cel înțelept, a cărui muzică mulțumește cerurilor pentru darurile de zi cu zi: soare glorios, ploaie bună, vânt înviorător, nori protectori. Muncitor și gospodar, Bach are grijă de grădină, de livadă și, mai ales, de moara la care vin toți spiridușii din Pădurea Muzicală să ia făină perfectă și mălai serios. Nu-i atât de greu de găsit casa lui Bach. Trebuie doar să ajungem în Crângul Baroc și să ne ținem de drumul care se tot răsucește printre bolți de umbră.

În Poiana Morii, dincolo de niște perdele împletite de viță, se vede un nuc cu ramuri groase, înălțate ca niște brațe spre cer. La umbra lui e o cabană de bârne. Lângă ușă, pe o buturugă, scrie mare: *Bach*. Gata, copii, am ajuns!

— Mmm, ce miros divin! spune Sashi, un băiețel cu creștet blond. Nu știam că muzica poate fi atât de îmbietoare...

— E plăcinta cu mere pe care o pregătește Bach! îi explică Thea, sora lui mai mare.

Ei bine, da, muzica poate avea gust! Cel puțin dacă ar fi să-i dăm crezare lui Bach, care și-a brodat pe covorașul de la intrare „Poftă bună de muzică.“

— Am ajuns oare la timp? se întreabă Thea, puțin îngrijorată.

Și pe bună dreptate, pentru că lui Bach nu-i place să fie întrerupt din lucru. Pentru asta, trebuie să-i știm bine programul, ceea ce, să vă spun drept, nu-i deloc greu.

În fiecare dimineață, spiridușul nostru face cam aceleași lucruri: mai întâi exersează la orgă, apoi încălzește apa pentru supa de cartofi, pregătește mâncarea pentru bursucii care-l vor ajuta la treabă, sapă în grădina de zarzavat, udă livada, mai compune un concert la orgă și, când este chiar obosit, face o pauză și cântă la sticle împreună cu ariciul Sebastian. Ați încercat vreodată să puneți apă în câteva sticle și să suflați în fiecare? E tare amuzant! Sebastian face asta în fiecare zi de toamnă: după ce a cules cel puțin cinci mere grele și două gutui uriașe, se apleacă deasupra sticlelor și respiră din greu, încă resimțind efortul de a fi cel mai bun prieten al livezii. Nu e chiar muzică de orgă, dar e exact ce-i trebuie unui arici serios după o zi grea.

— Ați ajuns numai bine pentru o degustare de bunătați proaspăt scoase din cuptor. Sau din orgă..., ne spune Bach agale.

— Aș prefera să mergem pe firul mirosului de mere coapte, îi șoptește Sashi surorii lui. Și... să începem cu o plăcintă muzicală!

— Ajungem și acolo, le spune Bach. Mai întâi să așteptăm câteva clipe aici, la umbra nukului. Ariciul meu mai are de scris câteva rânduri în jurnalul lui de grădinar. Știți, nici lui nu prea îi place să fie întrerupt.

Da, și ariciul Sebastian are programul lui zilnic. Dimineața devreme adună ouăle făcute de găinile neglijente ba în gropile din curte, ba în tufișuri, ba sub frunzele desprinse din copacii bătrâni. Apoi curăță tuburile orgii, spală roșiile, scutură de praf partiturile muzicale, curăță cartofii, ia o mușcătură din para aproape cea mai arătoasă și îi duce lui Bach mărul care a câștigat concursul de frumusețe de la ora zece.

Ei, și ce nas are ariciul Sebastian! Păi, cu el poate mirosi din curte dacă supa de cartofi e gata, dacă prunele din dulceață s-au frăgezit sau dacă tocănița de ciuperci mai are nevoie de puțin sos de roșii. Da, Sebastian este un bucătar neîntrecut! Dar trebuie să recunoaștem că a devenit, ca și Bach, un pic cam rotofei. După o masă bună, lui Sebastian îi place să se așeze lângă stăpânul său, care moșăie într-un fotoliu greu, de catifea. Credeți cumva că-i stă în brațe sau culcușit la picioare? Nici gând! Din fericire, confortul e la fel de important pentru Sebastian ca și pentru Bach. Așa că ariciul cel pofticios se întinde în propriul fotoliu și citește meniul pentru a doua zi: supă glorioasă de ciuperci decente, fugă în sol, tocăniță încântătoare de roșii cu ardei, passacaglia, mere răbdătoare la cuptor, scăldate în dulceață de nuci.

Până la urmă, după-amiaza unui arici, exact ca a stăpânului său compozitor, rămâne numai pentru improvizație. Când soarele e blând și greutatea din degete potrivită, nici de plumb, nici de fulg, atunci e momentul ca ariciul nostru să experimenteze feluri noi de plăcintă, pornind de la o rețetă cunoscută. Tot atunci spiridușul Bach așterne decorațiuni nemaivăzute pe o bază numită bas continuu. La sfârșit, din cuptor ies variațiuni frumos împletite în curbe dulci de scorțișoară, vanilie, măr, gutuie sau pară. În sincron perfect cu o nouă partitură, care ne îmbie pe mai multe voci meșteșugit contrapuse. Cu puțin înainte de lăsarea serii, Sebastian trece grijuliu în jurnal cele mai importante întâmplări din grădină. Trebuie să recunoașteți, ariciul nostru are o zi tare plină...

— La masă! ne îndeamnă Bach.

— Să cântăm! spun în cor niște rățuște ieșite ca prin farmec de sub orgă.

— Să gustăm! spune și un alt arici cu ochi pofticioși care iată, tocmai a terminat de scris în jurnal despre cadența merelor din livadă.

— Ce urmează? întreabă Sashi privind spre camera de muzică și apoi spre bucătărie.

— Să vedem... Păi, avem o poveste despre ariciul-orgă. Apoi, una despre cum a liniștit Bach cerurile. Desigur, o plăcintă muzicală cu gutui și mere. O mică lecție de toamnă despre fugă. Iar la sfârșit un cor.

— Mulțumim! spun șapte boboci de rață și doi copii tare bucuroși.

Da, corul se numește Mulțumim...

Preferințele lui Bach

Culoarea preferată:
verde ca iarba curată, imediat după ploaie

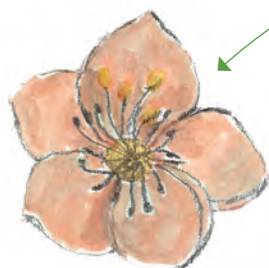
Instrumentul muzical preferat: orga

Prietenii cei mai buni:
bursucii
aricii

Jocurile preferate:
să grădinărească în labirintul verde din curtea sa
să cânte la sticlele cu apă

Florile preferate:
florile de măr
florile de cartof

Mâncarea preferată:
cartofi la cuptor, cu brânză și rozmarin
cartofi copti cu smântână

Desertul preferat al lui Bach:
dulceață de prune cu sos de scorțișoară